No. 104. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 30 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

De Provinciale Staten en de dubbele Kamer.

In het hoofdartikel van ons no. 77, van 28 Junij dezes jaars, hebben wij aangetoond, wat de provinciale staten als kiescollegien zijn, en de laatstelijk uitgebragte keuzen, die tot voorproef zouden strekken, wat men eenmaal voor de dubbele Kamer van hen te wachten had, hebben ons ongunstig gevoelen in 't geheel niet gelogenstraft.

Zoo hebben de staten van Zeeland den heer mr. Bijleveld herkozen, en, even als zijn aangebleven collega Egter, heeft deze behoord tot de minderheid, die tegen het derde hoofdstuk der gewijzigde grondwet, waar alles meê staan of vallen moest, gestemd heeft: en waarom toch? dewijl hij het stelsel der regtstreeksche verkiezingen niet kon aannemen, althans niet, of er zou eene Eerste Kamer moeten zijn, zóó verkozen en zamengesteld, dat zij de magt der Tweede Kamer en de uiting van elken volkswensch kon gerekend worden te zullen verijdelen. Welk een denkbeeld! als of zulk eene Eerste, den volkswil vijandige, doch regtens in dat geval nooit ontbindbare Kamer, niet spoedig door de natie zou worden ter zijde geschoven, en alsof zulk eene zamenstelling der Eerste Kamer niet de vruchtbare kiem eener omwenteling zou zijn!

Even als in Zuid-Holland hetzelfde collegie, hetwelk te gelijker tijd de heeren Thorbecke en van der Heim tot tolken zijner niet uit te vorschen gevoelens verkoos, zullen ook in Zeeland dezelfde provinciale staten, die den heer Bijleveld hebben herkozen, en vroeger zoo hem als den heer Egter hadden gekozen en herkozen, nu welhaast drie leden der dubbele Kamer benoemen.

Indien de in der tijd op den heer de Bakker uitgebragte keus geene reden gaf om te twijfelen, of de Zeeuwsche staten wel naar éénig grondbeginsel te werk gaan, en of zij niet, even als die van Zuid-Holland en vele andere provincien, nu eens dezen, dan weder genen, uit loutere beleefdheid benoemen, zou men moeten vreezen ter dubbele Kamer niet anders, dan de hevigste reactionnairen, gezonden te zien. Gaan wij echter na, met welk eene geringe meerderheid de heer Egter in een vorig jaar herkozen is; hoe velen van de voormaals ministeriele meerderheid, die thans, zoo zij hun stelsel getrouw bleven, tot de oppositie zouden behooren, zichzelven op eene andere wijze gelijk kunnen blijven, door tot grondbeginsel aan te nemen, steeds zóó te stemmen, als het aangenaamst is aan het ministerie in functie, gedachtig aan den regel: *le véritable Amphitryon est celui chez qui on dine*; dan zou het mogelijk worden, dat men drie liberalen afvaardigde. Waarschijnlijker echter, om ieder gedeeltelijk zijn zin te geven, benoemt men één' van den snelleren, één' van den trageren vooruitgang, en één conservatief of reactionnair opposant. De tijd zal het leeren.

Maar Zeeland zal in elk geval de zaak niet beslissen. Hoe zal de dubbele Kamer over het geheel zijn zamengesteld, en hoe zal zij zich houden?

Mogten de provinciale staten in het algemeen toch begrijpen, dat zij niet altijd uit hun eigen midden behoeven te kiezen; dat er vele geschikte leden der dubbele Kamer te vinden zijn, ook buiten den kring der regerende collegien; dat de zich, bij eene benoeming voor de gewone Kamer wel eens opdoende zwarigheid, of deze of die wel gezind zou zijn, jaar op jaar een' langen tijd in den Haag te vertoeven, bij de verkiezing voor de dubbele Kamer niet te pas komt, en menigeen, voor zulk eene enkele gelegenheid zich eene benoeming zal laten welgevallen, die echter voor het gewone lidmaatschap der Tweede Kamer zou bedanken. Noch in Zeeland, noch in andere provincien, is er gebrek aan te gelijk vrijzinnige en bekwame mannen, als men slechts gelieft er van gediend te zijn. Omdat men zich tot eenige weinige familien wil beperken, heeft men wel eens gebrek aan de noodige ruimte van keus; doch dit is de schuld dergenen, die zich tot een gering getal aanzienlijke familien willen bepalen.

En nu die dubbele Kamer met de Eerste Kamer nog versterkt, «wat zal zij doen? Zal eene aan één geslotene minderheid, sterker dan een derde der geheele vergadering, alles doen mislukken, en of eene omwenteling, of een *coup d'état provoceren?* Of zal ook bij hen, die in 't afgetrokkene de staatsinrigting liever behouden hadden, gelijk zij is, het gezond verstand en de vaderlandsliefde zegevieren over de gehechtheid aan een niet meer vol te houden stelsel?

Wij hopen en wij verwachten het laatste. Zonder éénigen dwang te oefenen, zou het ministerie hier welligt veel kunnen uitwerken, indien het aan gouverneurs, burgemeesters en verdere ambtenaren deed blijken, wat de bepaalde wil des Konings is. Op den duur kunnen toch zij, die aan de verschillende ministerien ambtshalve ondergeschikt zijn, niet blijven woelen en aandruischen tegen de bestaande regering. De Kroon en de natie te blijven tegenwerken en tarten zou toch waarlijk voor hen, die uit de schatkist worden bezoldigd, eene gevaarlijke onderneming zijn.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

TURIN, den 20. Augustus. Gisteren is een nieuw ministerie tot stand gekomen, 't welk deszelfs programma heeft bekend gemaakt. Het afgetredene had tegen het verdrag van stilstand van wapenen geprotesteerd: het tegenwoordige zegt, dat men hetzelve als militair-verdrag moet eerbiedigen.

— Het nieuwe ministerie dat geheel zeer homogeen is en in overeenstemming met *Pius IX* werkt, vaardigt dag aan dag manifesten uit. De inschrijving van vrijwilligers voor het leger gaat rusteloos voort. Overal hoort men roepen: kom, laat ons gaan, snellen wij te hulp van onze broeders te Bologna. «En (zegt het *Journal des Débats*) met dat al gaat niemand heen."

De generaal *de la Tour* zal minister van oorlog worden in vervanging van Graaf *Campello* die weder is afgetreden. Men leest deswege in een bijzonder schrijven:

«Om u door een bewijs te toonen dat de Paus, waar hij zelf handelend optreedt, steeds vastberadenheid en karakter aan den dag legt, wil ik u mededeelen wat ik aangaande de afzetting van den minister van oorlog, graaf *Campello* vernomen heb. Deze, die straks na het berigt van *Welden's* binnenrukken dat oorlogsmanifest had uitgevaardigd, waarin hij zich beriep op den bepaaldelijk uitgedrukten wil van Z. H. schijnt noch van den inhoud, noch van de uitvaardiging een letter aan den Paus te hebben medegedeeld, immers toen Z. H. dienzelfden dag in zijnen tuin wandelde en daar bij den tuinman een onder-officier der dragonders trof, dien hij met zijne gewone minzaamheid begroete en naar zijn omstandigheden vroeg, vernam hij dat deze bevel had, om reeds den volgenden nacht met zijn eskadron op marsch te gaan. Hierdoor werd Z. H. opmerkzaam op de buiten zijne voorkennis gegeven orders. Hij zond onmiddellijk om den minister van oorlog en deze moest ten gevolge van het daarop gehouden gesprek, zijn ontslag nemen. Ook zegt men, dat Z. H. een geschreven bewijs in handen heeft, dat *Campello* deel maakte van eene zamenzwering, ten doel hebbende, den Paus te onttroonen, en geheel den Kerkelijken Staat tot opstand te brengen."

— In Egypte heerscht de cholera in vrij hevigen graad. Te Delta, een stad in Delta, waar 165,000 vrome mahomedanen, bijeen waren gekomen, om 't feest van den profeet te vieren, is de ziekte 't eerst waargenomen. In Kairo had men dadelijk 350 en in Alexandrie 120 ziektegevallen waargenomen. *Ibrahim* had zich meer bevreesd getoond voor een ziekbed — dan voor 't slagveld; hij is voor de cholera gevlugt, zeilde met de vloot naar Rhodus en liet 's lands bestuur over aan *Abbas-pacha*, gouverneur van Kairo.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 23. Augustus. Nadat de heeren *Usedom* en *Dönhoff* geweigerd hadden zich met de leiding der onderhandelingen van den wapenstilstand te belasten, heeft de generaal v. *Below* met den Deenschen gezant bij het Zweedsche hof, den kamerheer v. *Bille* eene bijeenkomst gehad. De heer v. *Bille*, heeft geweigerd in de te Frankfort gestelde voorwaarden te treden, doch er in toegestemd om nogmaals de denkwijze van zijn hof te vragen. De heer *Arago* heeft een protest van Frankrijk tegen de hervatting der vijandelijkheden aan ons ministerie overhandigd of eigenlijk voorgelezen. Het protest beroept er zich op dat Frankrijk en Engeland in 1720 Denemarken zijne bezittingen gewaarborgd hebben.

Ook is van wege het Engelsche kabinet een protest ingediend.

— Het Committé van onderwijs in het Zwitsersch kanton Schwijtz, heeft een besluit genomen, waarbij geheel het lager onderwijs aan eene nieuwe regeling onderworpen is. Het collegie der Jesuiten te Schwijtz, dat verleden jaar gesloten en door de bondstroepen verwoest werd, is thans herbouwd en zal eerstdaags voor het middelbaar onderwijs heropend worden. Het collegie is met eene subsidie van 40,000 francs begiftigd uit de nalatenschap van den luitenant-kolonel *Yütz*, die onlangs in dienst van Napels gestorven is. Ofschoon van de leiding der doorkundige vaders van de societeit verstoken, zal de jeugd aldaar van uitmuntende mannen een voortreffelijk onderwijs genieten.

Ook het kanton Thurgau, heeft in navolging van Lucern besloten alle kloosters en geestelijke gestichten op zijn grondgebied te vernietigen. Zelfs de arme Capucijnen zullen niet gespaard blijven.

WEENEN. Men is nog niet met zekerheid onderrigt over het besluit van ons kabinet ten aanzien der aangeboden bemiddeling. Volgens sommigen is zij geweigerd, volgens anderen zou de vrede tusschen Piemont en Oostenrijk reeds bepaald zijn, onder afstand van Lombardye aan Piemont. Het laatste is onmogelijk, het eerste onwaarschijnlijk. Onze ministers zijn niet gewoon zoo spoedig tot een besluit te komen.

FRANKFORT. Het Pruissische regeringsblad van den 25. behelst geenerlei tijdingen uit Rusland.

Men leest daarentegen in de *Hamburger Börsenhalle* van den 20. dezer het volgende:

«Al de hier ontvangene brieven uit St. Petersburg en Moskau, waarvan de eerst genoemde de dagteekening van den 16. dragen en met de stoomboot over Lubeck aangekomen zijn, maken met geen enkel woord melding van onlusten die in eene dezer steden zouden voorgevallen zijn. Te St. Petersburg mag men zich in het allengs verdwijnen der colera verheugen."

Het gevoelen dat bedoelde geruchten ongegrond waren, schijnt zich derhalve, te bevestigen; gelijk het thans ook blijkt dat het gerucht van eenen opstand, die te Warschau den 13. of 14. zou plaats gehad hebben, onwaar is geweest, vermits brieven van daar, van den 17. op onderscheiden plaatsen in Duitschland ontvangen, generlei gewag daarvan maken.

ENGELAND.

LONDEN, den 24. Augustus. In de zitting van het lagerhuis van gisteren heeft lord *John Russell* verklaard, dat de Britsche vloot, onder bevel van den admiraal *Parker*, naar de golf van Napels gezeild is, om de vertoogen tegen het uitschrijven van eene gedwongene geldheffing, voor zooveel Britsche onderdanen daaraan onderworpen zouden zijn, nadruk bij te zetten; maar dat die vloot geen last had om tusschen beide te komen in den strijd tusschen Napels en Sicilie.

— Volgens de *Globe* is bij het daaromtrent door de regering gedaan onderzoek gebleken, dat er ter naauwernood in Ierland een genoegzaam voedsel voorhanden was tot het begin van Januarij.

— De werkzaamheden van het Parlement worden, zoo mogelijk, den 1. September geeindigd, en de zitting op den volgenden dag, denkelijk door de koningin in persoon, gesloten, waarna zij zich, met haren gemaal, op het jagt *Victoria* en *Albert*, naar Schotland zal inschepen.

— In de zitting van 't lagerhuis, gisteren gehouden, heeft de heer *G. A. Hamilton* 't voorstel gedaan: dat H. Majesteit het systeem van nat. opvoeding in Ierland mogt wijzigen. De heer *Napier* heeft dit verzoek ondersteund en noemde dat stelsel — eene onregtvaardigheid voor de protestanten.

Lord *John Russell* bestreed deze meening. Er zal eene commissie benoemd worden, om over deze zaak rapport uit te brengen.

Op den 21. des avonds werden te Londen verschillende meetings gehouden, maar er waren allerlei voorzorgen genomen, om elke rustverstoring dadelijk te onderdrukken. Politie-agenten te paard en een geducht corps infanterie kruiste door de drukste straten.

Ook te Clerkenwell en Islington zijn in denzelfden nacht bijeenkomsten gehouden, die ernstige vrees inboezemden. Er is echter niets gebeurd; de politie heeft wijsselijk de meetings niet uiteengejaagd, maar den volksstroom tegengegaan, die de ingangen der zalen, waar men vergaderde, zocht te bereiken.

De strengste bevelen werden er gegeven om de redenaars gevangen te nemen, zoodra deze oproerige taal voerden.

— Gisteren morgen zijn dertien van verraad en opstand beschuldigde personen van Dublin naar Kingston gezonden, en daar aan boord eener gouvernements stoomboot ingescheept die onverwijld noordwaarts is gestevend. Men denkt, dat fort George, in Schotland, of de gevangenis te Carrickfergus de plaats der bestemming is.

— Als een bewijs van Londens onmetelijken handel moge strekken, dat in het begin der vorige week op een enkelen dag niet minder dan 89 schepen, schier geheel beladen met verschillende graansoorten, uit havens van het vaste land van Europa afkomstig, voor deze stad zijn aangekomen, behalve nog vele schepen uit andere oorden der wereld; de aldus op dien dag aangevoerde hoeveelheid graan kan minst genomen op ruim 50,000 quarters worden begroot.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24. Augustus. De uitgave der *Gazette de*

France is door 't uitvoerend bewind verboden.

De volgende voorstellen waren onderworpen aan de journalisten, door den heer *Girardin* bijeengeroepen:

Of — ophouden te verschijnen.

Of — zich te onthouden van alle redenering en zich slechts tot mededeeling van daadzaken te bepalen.

Of — eindelijk, eene petitie aan de nat. vergadering te zenden, die niet heeft kunnen willen — goedkeurende de decreten van 11. Augustus jl. — dat de pers onder een toezigt zou staan, veel erger dan de censuur.

Op de vergadering van de redacteurs, gehouden den 24., waren 27 dagbladen vertegenwoordigd.

't Laatste voorstel — eene petitie aan de nat. vergadering — is goedgekeurd, en vijf leden benoemd, om het protest te vervaardigen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 25. Augustus. De verkiezingen voor de gemeente-besturen zijn hier te lande meest alle in een gemagtigden liberalen zin uitgevallen. In deze hoofdstad hebben de gemagtigde candidaten eene groote meerderheid erlangd. De ultra-liberalen of liever de republikeinen, als *Gendebien*, *Bortels*, *Ducpetiaux* zijn allen geweerd. Onder de voor deze hoofdstad verkozene leden merkt men eenen Israëliet, den heer *Bischofsheim* op; — dit is de eerste maal, dat een lid van die godsdienstige gezindheid als lid van den raad van Brussel zal optreden.

— De *Messager de Gand* meldt, dat te Lille een gerucht loopt, waardoor de algemeene verontwaardiging is opgewekt. Een lid van den raad aldaar, tevens geneesheer, had het gruwelijkst misbruik gemaakt van 't vertrouwen van een meisje, dat hij chloroform toediende. De justitie kreeg hiervan vermoeden en wilde juist eene vervolging bewerkstelligen, toen de schuldige zich zelven regt deed, door zich van kant te maken.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 25. Augustus. Men verzekert dat, bijaldien de Eerste Kamer der Staten-Generaal mogt aannemen de ontwerpen der wet, strekkende tot herziening der grondwet, de tegenwoordige gewone zitting der Staten-Generaal van 1847—1848, tegen het einde der volgende week zal worden gesloten; — dat onmiddelijk de staten der provinciën zullen worden bijeengeroepen, om de 58 buitengewone leden voor de Tweede Kamer der Staten, in dubbelen getale vergaderd, te verkiezen — en dat de buitengewone vergadering der Staten-Generaal, de Tweede Kamer in dubbelen getale, alsdan zal worden bijeengeroepen tegen Maandag, den 11. September aanstaande, om de twaalf wetsontwerpen, strekkende tot herziening der grondwet, in nadere overweging te nemen.

— In de avondzitting van heden is door de Tweede Kamer der Staten-Generaal het hoofdstuk XI der voorstellen tot herziening der grondwet *aangenomen* met eenparigheid van stemmen, op eene na (die van den heer *de Monchy*.)

Vervolgens wordt ook nog in beraadslaging gebragt het laatste der bekende ontwerpen van wet hoofdstuk XII (additionele artikelen) en nadat verscheidene redenaars daarover het woord hadden gevoerd, *aangenomen* met 40 tegen 16 stemmen.

En daarmede is het gewigtige werk der GRONDWETS-HERZIENING bij de Tweede Kamer op kalme en ernstige wijze afgedaan en heeft de regering bij de meeste hoofdstukken eene *overgroote*, bij enkele eene *zeer groote*, bij een enkel (justitie) eene *volstrekte* en *algemeene* MEERDERHEID verkregen.

Na de stemming zijn nog ingekomen twee ontwerpen, 1°. tot tijdelijke voorziening in vereeniging van uitgaven wegens verstrekkingen door de departementen van oorlog en marine, 2°. een nader ontwerp tot verhooging van hoofdstuk X (oorlog).

Daarop is de vergadering gescheiden.

— Heden morgen ten 10 ure hebben de nieuw benoemde leden van de Eerste Kamer, in handen des Konings, den gevorderde eed afgelegd.

— De afdeelingen der Tweede Kamer hebben zich heden reeds bezig gehouden met het onderzoek der gisteren avond ingekomen ontwerpen van wet, nopens de verstrekkingen voor oorlog en marine, en omtrent de gewijzigde voordragt van verhooging van hoofdstuk X der begrooting (oorlog).

Naar men verneemt zullen morgen reeds de openbare discussiën over beide ontwerpen plaats hebben.

— De Eerste Kamer is heden bijeengekomen; de door de Tweede Kamer aangenomen wetten zullen eerst in de sectiën dier Kamer worden onderzocht en daarna behandeld.

— 26. Augustus. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen gevoerd 1°. over het ontwerp tot tijdelijke voorziening in de vereeniging van uitgaven uit gelden wegens verstrekkingen aan de departementen van oorlog en marine. Na eenige discussie is dat ontwerp met *algemeene* stemmen (45) *aangenomen*.

2°. Over dat tot nieuwe verhooging van hoofdstuk X der staatsbegrooting over 1848 (*oorlog*). Ook dit ontwerp is, na eenige beraadslaging, met *algemeene stemmen aangenomen*.

Daarna heeft de commissie van de verzoekschriften nog eenige verslagen uitgebragt op de nog aanhangige ingediende adressen, waarna die vergadering wordt gesloten.

— Naar men verneemt zijn door Z. M. bij besluit, de gouverneurs der provinciën gemagtigd, om de staten der provinciën, *buitengewoon byeen te roepen*, tegen den 9. September aanstaande.

— Men leest in de *Amsterdamsche Courant*:

Van goederhand vernemen wij dat de uitbreiding der blokkering van de Duitsche kusten door Denemarken denkelijk weldra zal gevolgd worden door de sluiting of blokkering van de westelijke monding van het Sleeswijk-Holsteinsche kanaal bij Tönningen, of liever van de rivier de Eider, waardoor dat kanaal niet kan worden opengelaten voor neutrale schepen, en het Deensche gouvernement, de doorlating van Nederlandsche schepen bij Holtenau niet zal kunnen toestaan.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan de Nederlandsche natie.

Het meest doelmatige, het meest regtvaardige en het meest edele belastingstelsel, dat ooit is uitgedacht of kon uitgedacht worden, vindt men, welke aanmerkingen er ook welligt op de ontwikkeling der bijzonderheden in de toepassing te maken zijn, vermeld in de *Vlissingsche Courant* van den 23. Augustus 1848. Ten einde deze gevoelens te staven, hetgeen daarin voorkomt als zoodanig te kunnen noemen, moet men hier het volgende doen opmerken:

Doelmatig is het stelsel, omdat men vooruit de behoefte wetende, de belasting zoodanig verdeelt, dat men nimmer een kwaad saldo behoeft te hebben.

Regtvaardig, om dat ieder zal betalen van hetgeen hij heeft, en niet van hetgeen hij behoeft.

Edel, omdat hij, wiens inkomen door het een of ander toeval een merkelijk verlies ondergaat, in de gelegenheid kan worden gesteld om zich te vervoegen bij het bestuur of eene commissie daartoe aangesteld, waaraan hij zijn ongeluk of tegenspoed kan kenbaar maken, en welke autoriteit hem naar bevind van zaken, kan ontlasten van de door hem dat jaar te betalene belasting.

Sommigen zullen in het midden brengen, dat het niet met hunne belangens en ook niet met hunnen zin overeenkomt, om hun inkomen aan eene commissie op te geven; denzulken kan men toeroepen, dat zij dan ook niet kunnen verwachten dat de regering hen juist naar hunne inkomsten kan doen betalen, en zij zouden dan ambtshalve moeten worden aangeslagen want daar het bestuur hunne krachten niet kent, kunnen zij ook niet verwachten dat hun last juist daaraan zal evenaren.

Het is er verre van daan, dat niet eenige wijziging behoefde te worden gebragt in de wijze van toepassing van het hoofdplan tot bereiking van het in gemelde Courant voorgestelde doel; want men moet het slechts aanmerken als eene schets van hetgeen de schrijver daarmede op het oog heeft.

Daar het voorts buiten allen twijfel is dat het voorgestelde belastingstelsel meer aan het doel zal beantwoorden, kan men zich bepalen tot het uiteenzetten van het thans in wezen zijnde, om daaruit te doen zien, dat het niet anders kan, of het moet tot algemeene verarming leiden. Wij zullen zooveel mogelijk onze stelling trachten te bewijzen, en zullen die bewijzen achtervolgens aan het publiek en ook aan de regering voor zoo ver deze daarvan gebruik gelieve te maken, zoeken mede te deelen, en zullen beginnen met de grondbelasting.

De grondbelasting is eene belasting op bezittingen, die door den bezitter wordt gedragen, en is alzoo niet regtvaardig wanneer niet alle bezittingen zijn belast en waarom zoude men de één belasten en den anderen vrijlaten? Zie slechts in onze stad! Hoe vele huizen staan er niet ledig! en wat is daarvan de oorzaak? Niet anders dan de belasting. Ieder, die maar immer kan, woont op kamers en moet zich somtijds zeer moeijelijk behelpen, om reden zijne inkomsten niet toelaten om een huis alleen te bewonen doordien de verhuurder of bezitter altijd de grondbelasting onder de huur moet begrijpen en dezelve daardoor te hoog is.

Hoevelen zijn er wier eigendom met een hypotheek is belast? Veel hooger dan de som welke bij verkoop voor zoodanig eigendom kan worden bedongen! En alzoo betaalt de zoodanige immers grondbelasting van een eigendom, hetgeen in waarheid niet aan hem, maar aan een ander toebehoort. En wat nog meer zegt de eigendommen zijn voor sommigen (door dezelve te verhuren) een middel van bestaan. Let wel: de grondlasten moeten door den eigenaar worden betaald, en de huurder blijft somtijds in gebreke de huur te voldoen. Dus heeft hij niet alleen geen voordeel, maar zelfs schade van zoodanig eigendom.

Hoevele drangredenen zoude men hier kunnen aanvoeren waarom het te wenschen is, dat het hoogere bestuur wijze mannen moge benoemen, om gemeld belastingstelsel te onderzoeken en te toetsen aan de wetten van zedelijkheid, billijkheid en regtvaardigheid! Dan zal voorzeker de uitslag wezen, dat wel het inkomen, maar geenszins de bron waaruit dat inkomen voortspruit moet worden belast.

Hiermede kan men gelijkstellen de effecten-houders; als *die* van hunne kapitalen die zij op het grootboek hebben geplaatst, belasting moesten betalen, waar zou het dan heen? Dan zouden immers ook de hypotheekhouders van hunne hypotheken moeten betalen, en wat zou daarvan het gevolg wezen, anders dan dat al die schaden door den mindergegoeden moest worden gedragen? Want niemand toch neemt een hypotheek op zijn eigendom, als hij zulks niet behoeft. En daar zulks niet bestaat, en ook naar alle waarschijnlijkheid nimmer zal worden ingevoerd, kan men dan ook de grondbelasting, als daarmede gelijk staande, als zeer onregtvaardig aanmerken, daar dezelve niet eenparig wordt gedragen.

Daar het zeer nuttig en ook noodig is, dat ieder, die wel denkt, zijne gedachten aan de beoordeeling van het publiek en ook aan die van de regering mededeele, opdat uit ieder gegeven en uit ieder geschrijf het kwade kunne worden verworpen en het goede behouden, om alzoo een goed geheel daar te stellen, en het vaderland uit den ongelukkigen toestand op te rigten, waarin het langzamerhand verzonken is, zoo mag men dan ook niet achterwege blijven, al dat gene te beproeven wat daartoe dienstig kan zijn. Wel is waar, het is geen geringe zaak om in een land, als thans Nederland is, de oogen van ieder te openen; opdat zij zouden zien, en al is het dan zoo, dat men met vele moeite, tijdsopoffering en tegensprekingen, de oogen van sommigen heeft geopend, dan komt weer de valsche schaamte, die hen terug houdt om hunne vorige blindheid te erkennen, en alzoo keeren zij weer in hunne blindheid terug. Doch dan is het niet meer onkunde; neen! het wordt opzettelijke verwerping van al wat goed en edel is, en de laatste dwaling is erger dan de eerste. Maar een opregt vaderlandsch hart geeft geen moed verloren; en daarom heeft men gemeend het voorgemelde belastingstelsel te verdedigen en als doelmatig, regtvaardig en edel te moeten aanprijzen!

MIDDELBURG, den 28. Augustus 1848.

(*Wordt vervolgd* voor zoo veel tijd en gelegenheid zulks toelaten.)

Aan de Redactie van de Vlissingsche Courant.

Zoo mijn tegenwoordig schrijven op de eene of andere wijze kon strekken om een einde te maken aan het onmenschelijk schouwspel, waarvan de inwoners van Vlissingen dezer dagen getuigen hebben moeten wezen, dan voorzeker zou ik mij dubbeld beloond achten.

Maandag ll. 21. dezer moest er weder plaats hebben eene *evacuatie* van zieke militairen uit de garnizoens-ziekenzaal alhier naar Bergen op Zoom; — (van het hospitaal te Veere hoe voortreffelijk ook ingerigt, schijnt men geen gebruik te willen maken, dan om het ruime en trotsche gebouw, aan de weinige vreemdelingen die Veere bezoeken, voor eene fooi te laten zien). Een paar dagen bevorens (ik meen Vrijdag den 18) had zoodanig eene opruiming insgelijks plaats gehad. Een honderdtal zieken, waarvan de meesten oogenschijnlijk aan de vrij hevig heerschende koortsen laboreeren, moesten niettegenstaande het buitengewoon guur en winderig jaargetijde 't welk wij thans beleven, en *onder een wezenlijken slag regen* zich begeven uit het hospitaal naar de gewone aanlegplaats van de stoomboot *de Schelde*, aan de Westerhaven alhier.

Uit de warme zalen waar zij zich tot nog toe bevonden, gingen zij stapvoets *en kolonne* naar buiten, — in eene gure, koude en buijige lucht, waarvoor menig volmaakt gezonde mensch, die niet volstrekkelijk op de straat moest zijn, in huis bleef, — om gedurende een goed kwartier uurs aan wind en felle regen blootgesteld te wezen — om daarna, in de naar evenredigheid van het getal zieken, gewis nog al beperkte kajuits-ruimte van de stoomboot *de Schelde*, zoo goed en zoo kwaad als het kon, staan of zitplaats te zoeken (want behoorlijke ligplaats voor iederen zieken *kan* er niet geweest zijn), — om voorts gedurende 4 of 5 uren in eene bekrompen ruimte, in de benaauwende uitwasemingen van een aantal meer of minder zieke kameraden, nog op den koop toe, aan al de ellende van *zeeziekte* en de gevolge van dien onderhevig te wezen, — om dan tegen 6 a 7 uren 's avonds, waarschijnlijk 10 maal zieker dan toen zij Vlissingen verlieten, aan het hoofd te Bergen-op-Zoom te arriveren, — de nu bijna verstikkende warmte van deze kajuiten weder te verlaten en in de thans nog kouder en meer gure avondlucht naar het hospitaal te marcheren (bijna had ik gezegd als eene kooi schapen gedreven te worden), — om dan nog de volgenden morgen, voor zoo verre de doorgestane ellende hen niet geheel en al onvervoerbaar gemaakt had, op *karren* te worden getransporteerd naar Breda, om... *daar*........ n'importe! het «*to be or not to be*» van eene partij miliciens is, hier de kwestie niet, — en is weêr te Vlissingen *geevacueerd*, — er is weer ruimte voor de van dag tot dag vermeerderende zieken militairen, zoowel van 't garnizoen dezer vesting, als uit het 4e en 5e district, — na verloop van eenige dagen hebben wij waarschijnlijk weêr dezelfde vertooning, — en menig burgers en vader, gebukt gaande onder de pijnlijke verpligtingen van eene uit karen aard reeds al te zeer drukkende militie-wet, — en wiens zoon hier of elders misschien aan dezelfde of soortgelijke behandeling onderhevig is, kan hier komen zien hoe onbetamelijk hoe onmenschelijk (want dit is het ware woord, voort 't geen wij hier in de vorige week zagen) er met Neêrlands jongelingschap, met zijn eigen kind misschien, gehandeld wordt, — eene behandeling die, om er niet veel meer van te zeggen, in bitteren strijd schijnt te zijn, met de hemelhoog verheven beschaving en philantropische denkbeelden van de 19e. eeuw.

VLISSINGEN, 28. Augustus 1848.

EEN INWONER VAN VLISSINGEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 29. Augustus. Sedert den 26. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Victorine, Duchemen, Havre, stukgoed; Aleit Ellis, Pearl, Sibnton, beide Londen, ballast; Eliza, Withenuthij, Ternambucie, suiker; Look-Out, J. Rois, Londen, ballast; Princes Victoria, J. Jackson, Londen, Gezelle, J. Main, Hull, beide stukgoed; Relocitij, Pm. Gratt; Pero-Brokeshire Loif, W. Dawies, beide Londen, ballast.

Voor Vlissingen bestemd:

Sine Nomine, H. Meulendijk, New-Castle, steenkolen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Alkmaar, J. Weath, Londen, graan; Fenna, B. J. Brons, Bergen, stukgoed; la Jeune Caroline, J. H. Bostkamp, Lubeck, stukgoed.

Van Vlissingen gezeild:

Dolphijn, H. Bonbeys, New-Castle, ballast.

TER DRUKKERIJ VAN DE WED. A. W. WEDTS DE SWART, GEB. VAN BIEREN, TE VLISSINGEN.